

HET UNIVERSELE HUIS VAN GERECHTIGHEID

Ridván 155

Aan de bahá'ís van de wereld

Innig geliefde vrienden,

1. Op dit punt precies halverwege het Vierjarenplan, verklaren wij met vreugde in het hart dat de wereldwijde bahá'í-gemeenschap in dit dynamische stadium van haar ontwikkeling nieuw terrein betreedt. Het proces van toetreding in groepen, waarop haar krachten zich richten, boekt duidelijk vooruitgang.
2. Er zijn drie ontwikkelingen die onze verwachtingen gunstig stemmen. Een daarvan behelst de degelijke resultaten die worden voortgebracht overal waar trainingsinstituten in werking zijn. Tienduizenden mensen hebben de afgelopen twee jaar tenminste één cursus aan een instituut doorlopen. De onmiddellijke uitwerking die dit op hen heeft is een zeer versterkt geloof, een sterker bewustzijn van hun eigen geestelijke identiteit, en een dieper geworden toewijding aan bahá'í-dienstbaarheid. De tweede heeft betrekking op de opmerkelijke verbetering in de voorwaarden die invloed hebben op de vestiging en vernieuwing van Plaatselijke Geestelijke Raden. Het besluit om deze instellingen alleen op de eerste dag van Ridván op te richten, en dat voornamelijk te doen op initiatief van de gemeenschappen waartoe zij behoren, werd in 1997 van kracht. Hoewel er wereldwijd een onmiddellijke - maar niet onverwachte - teruggang in het aantal Plaatselijke Raden optrad, was de afname niet bijzonder groot; in enkele landen werd er zelfs een toename geregistreerd. Deze uitslag geeft aan dat het volwassenwordingsproces van deze van Godswege beschikte instellingen gaande is. De derde ontwikkeling is dat een nieuw vertrouwen in onderricht in de vrienden actief is geworden, hetgeen in verscheidene streken voor indrukwekkende resultaten heeft gezorgd. Het potentieel voor een gestadige en zich steeds uitbreidende toevloed van nieuwe gelovigen is altijd al groot geweest, en wij kunnen met zekerheid zeggen dat met de voortzetting van het huidige Plan het vermogen om dit te verwerkelijken meer dan ooit tevoren methodisch wordt uitgewerkt.
3. Naast deze tekenen van vooruitgang scheppen wij veel voldoening in de verwonderlijke vaart waarmee de bouwprojecten op de berg Karmel hun voortgang vonden om het opgestelde schema voor het zojuist beëindigde jaar te halen. In het onmiddellijke verschieft ligt de vestiging, in mei, van drie nieuwe Nationale Geestelijke Raden - die van Sabah, Serawak en Slowakije - en de hernieuwde vestiging van de Nationale Geestelijke Raad van Liberia, waarmee het aantal pilaren van het Universele Huis van Gerechtigheid vermeerderd wordt tot 179. Bij het overdenken van de goddelijke gunsten die onze gemeenschap verleend worden, erkennen wij met grote dankbaarheid de standvastigheid waarmee de individuele Handen van de Zaak Gods, het Internationale Onderrichtscentrum, en de Raadgevers en hun hulpraden op alle continenten hun daden van dienstbaarheid verrichten. De toenemende kracht van Nationale Geestelijke Raden schraagt eveneens onze zekerheid dat klinkende overwinningen op handen zijn.
4. Dit weldadige beeld van de verwachtingen voor de gemeenschap staat tegen de verwarde achtergrond van een planeet die met zichzelf in conflict is. En toch is het, te midden van die

wijdverspreide troosteloosheid van de menselijke geest, duidelijk dat er op een bepaald bewustzijnsniveau onder de volkeren der wereld een groeiend besef van een onweerstaanbaar bewegen naar mondiale eenheid en vrede is. Dit besef wordt opgewekt nu door de adembenemende vooruitgang in wetenschap en technologie de fysieke barrières tussen de volkeren nagenoeg worden weggenomen. Niettemin doet een afwisselend scala aan wereldschokkende beproevingen en wereldhervormende ontwikkelingen de mensheid gelijktijdig verbijsterd en verbluft staan. De stormen en spanningen die inbeuken op de maatschappelijke samenhang zijn onbegrijpelijk voor allen, behalve voor het relatief kleine aantal aardbewoners dat hierin Gods plan voor deze Dag herkent.

5. Overall worden onze medemensen zonder het zich bewust te zijn gelijktijdig onderworpen aan strijdige gevoelens, opgeroepen door de voortdurende en zich gelijk afspelende werking van processen van “opkomst en ondergang, van integratie en desintegratie, van orde en chaos”. Deze werden door Shoghi Effendi geïdentificeerd als aspecten van Gods Grote Plan en Gods Kleine Plan, de twee bekende wegen waarlangs Zijn doel voor de mensheid voortgaat. Het Grote Plan wordt in verband gebracht met opschudding en onheil en schrijdt voort door middel van een schijnbaar willekeurige wanordelijkheid, doch drijft in werkelijkheid de mensheid onverbiddelijk naar eenheid en volwassenheid. De werking ervan komt grotendeels van degenen die geen weet hebben van de koers en zelfs vijandig staan tegenover het doel ervan. Zoals Shoghi Effendi aangaf, maakt Gods Grote Plan gebruik van “zowel de machtigen als de nederigen als pionnen in zijn wereldhervormend spel, voor het volbrengen van Zijn doelstellingen voor vandaag en voor de uiteindelijke vestiging van Zijn Koninkrijk op aarde.” Met alle aanvankelijke pijn en hartzeer die dat oproept, stimuleert de versnelling van de processen die hieruit voortkomen ontwikkelingen die wij bahá'ís zien als tekenen van het te voorschijn komen van de Kleine Vrede.
6. Anders dan Zijn Grote Plan, welk op mysterieuze wijze werkt, is Gods Kleine Plan duidelijk omlijnd, werkt volgens ordelijke en welbekende processen, en is ter uitvoering aan ons gegeven. Het uiteindelijke doel ervan is de Allergrootste Vrede. De vier jaar durende campagne, waarin wij nu halverwege zijn, vormt het huidige stadium in het Kleine Plan. Aan het behalen van het doel daarvan moeten wij allen onze aandacht en energie wijden.
7. Soms kan het lijken alsof de werking van het Grote Plan een ontwrichting in het werk van het Kleine Plan veroorzaakt, maar de vrienden hebben alle reden om onverschrokken te blijven. Want zij herkennen de bron van de zich herhalende opschudding die de wereld bespeelt, en, in de woorden van onze Behoeder, zij “erkennen ... de noodzaak, slaan vol vertrouwen de mysterieuze voortgang gade, bidden vurig dat het in hevigheid zal afnemen, doen met volle overtuiging hun best om de furie te verzachten en zien met een onverduisterde blik naar de uiteindelijke vervulling van de gevoelens van angst en de verwachtingen die deze omwenteling noodzakelijkerwijs moet veroorzaken.”
8. Zelfs een vluchtig overzicht van het wereldtoneel in de afgelopen jaren kan niet anders leiden dan tot waarnemingen die voor de bahá'í- toeschouwer vol speciale betekenis zijn. Een ding is zeker, temidden van het geraas van een samenleving in verwarring kan men een onmiskenbare tendens naar de Kleine Vrede waarnemen. Een boeiende indicatie is de grotere betrokkenheid van de Verenigde Naties, met steun van machtige regeringen, bij het aandacht schenken aan al lang bestaande en dringende wereldproblemen; een andere komt voort, in de afgelopen maanden pas, uit de indrukwekkende erkenning door wereldleiders van wat de onderlinge

verbondenheid van alle naties op het gebied van handel en van geldstromen eigenlijk inhoudt - een toestand die Shoghi Effendi voorzag als een wezenlijk aspect van een organisch verenigde wereld. Maar een ontwikkeling van zelfs nog groter belang voor de bahá'í-gemeenschap is het enorme aantal mensen dat op zoek is naar geestelijke waarheid. Verscheidene onlangs gepubliceerde onderzoeken zijn aan dit verschijnsel gewijd. De ideologieën die het grootste deel van deze eeuw hebben gedomineerd zijn uitgeput; met hun vervagen in de laatste jaren van deze eeuw is er een honger naar betekenis en een hunkeren van de ziel in opkomst.

9. Deze geestelijke honger wordt gekenmerkt door een rusteloosheid, door een groeiende ontevredenheid over de morele toestand van de samenleving; het blijkt ook duidelijk uit de opleving van fundamentalisme bij verscheidene religieuze sektes en in de aanwas van nieuwe bewegingen die zich voordoen als religies of ambiëren de plaats van religie in te nemen. Dit zijn waarnemingen die ons in staat stellen de wisselwerking te zien tussen de twee goddelijk gedreven processen die op onze planeet in werking zijn. De veelvuldige kansen die ons aldus door de voorzienigheid worden verschaft om de Boodschap van Bahá'u'lláh aan te bieden aan zoekende zielen, scheppen een dynamische situatie voor de bahá'í-onderrichter. Wat dit betekent voor de taak die voor ons ligt is buitengewoon bemoedigend.
10. Onze hoop, ons doel, onze mogelijkheden om met succes naar voren te treden kunnen alle verwezenlijkt worden wanneer wij onze inspanningen concentreren op het hoofddoel van het Goddelijk Plan in zijn huidige stadium - d.w.z. om een belangrijke vooruitgang te boeken in het proces van toetreding in groepen. Aan deze uitdaging kan voldaan worden door geduldige en gestage inspanningen. Toetreding in groepen is een mogelijkheid die ruimschoots binnen het bereik van onze gemeenschap ligt. Niet aflatend geloof, gebed, de ingevingen van de ziel, goddelijke bijstand - wil men vooruitgang boeken dan behoren deze tot de kernpunten in elke bahá'í-onderneming. Maar tevens is bij het bewerkstelligen van toetreding in groepen een realistische benadering, een systematisch te werk gaan van vitaal belang. Er is geen kortere weg. Een geordende structuur waarborgt vaste lijnen van aanpak die hun basis vinden in weldoordachte plannen. In het algemeen betekent dit een ordelijke benadering van alles wat tot bahá'í-dienstverlening behoort, of dit nu onderricht betreft of bestuur, bij individuele of collectieve inspanningen. Hoewel structuur ruimte laat voor persoonlijke initiatieven en spontaniteit, wijst het op de noodzaak scherpzinnig, systematisch, efficiënt, standvastig, evenwichtig en eensgezind te zijn. Systematisch te werk gaan is een noodzakelijke werkwijze die bezielde wordt door de haast welke geboden is om in actie te komen.
11. Teneinde een ordelijke ontplooiing van de gemeenschap te waarborgen, is een van de functies van de bahá'í-instellingen het organiseren en onderhouden van een proces van het ontwikkelen van menselijke hulpbronnen waardoor zowel de oudere als de nieuwe bahá'ís kennis en vaardigheid kunnen verwerven om een voortdurende uitbreiding en versterking van de gemeenschap in stand te houden. Het oprichten van trainingsinstituten is van doorslaggevend belang voor dergelijke inspanningen, daar dat de centra zijn waar grote aantallen personen het vermogen kunnen verwerven en verbeteren om het Geloof te onderrichten en te besturen. Het bestaan ervan onderstreept het belang van kennis van het Geloof als een krachtbron voor het stimuleren van het leven van de bahá'í-gemeenschap en van de personen die daar deel van uitmaken.
12. De beschikbare feiten bevestigen dat het Vierjarenplan effectief is daar waar een systematische aanpak wordt begrepen en toegepast. Deze zelfde feiten tonen aan dat de instellingen van het

Geloof, bij hun gezamenlijke inspanningen op nationaal, regionaal en plaatselijk niveau duidelijk volgens dit begrip hebben gewerkt. De individuele leden, op wie het uiteindelijke welslagen van het Plan rust, hebben dit begrip echter minder helder voor ogen. Om deze reden kunnen wij niet anders doen dan naar onze medegelovigen, voor hun persoonlijke inspanningen bij onderricht en bij andere ondernemingen, het belang te benadrukken van deze voorwaarde voor succes.

13. Vertaald naar programma's en projecten door nationale en lokale instellingen, geeft het Plan onder meer richting, bepaalt doelen, moedigt inzet aan, en voorziet in een scala van benodigde faciliteiten en materialen die het werk van onderrichters en bestuurders ten goede komen. Dit is natuurlijk noodzakelijk voor het juiste functioneren van de gemeenschap, maar is van generlei belang tenzij de individuele leden reageren door er actief aan deel te nemen. Bij dit reageren moet iedereen tevens een bewust besluit nemen over wat hij of zij zal doen om aan het Plan bij te dragen en over hoe, waar en wanneer dit gedaan zal worden. Deze vastberadenheid stelt iemand in staat de vooruitgang in zijn activiteiten te verifiëren en zo nodig de stappen die genomen worden bij te stellen. Het gewend raken aan zo een werkwijze volgens stelselmatige stappen schenkt aan het leven van iedere bahá'í betekenis en vervulling.
14. Maar buiten de noodzaak om te reageren op de oproep van de instellingen, is iedere persoon door Bahá'u'lláh Zelf belast met de heilige plicht Zijn Zaak te onderrichten, hetgeen door Hem omschreven is als de "verdienstelijkste aller daden." Zolang er zielen zijn die het nog ontbreekt aan verlichting, moet deze plicht zeker de voortdurende bezigheid van iedere gelovige blijven. In het vervullen hiervan is een ieder direct verantwoording verschuldigd aan Bahá'u'lláh. "Hij wachte niet op enige aanwijzing of verwachte geen bijzondere aanmoediging van de gekozen vertegenwoordigers van zijn gemeenschap," luidt het dringende advies van Shoghi Effendi, "noch worde hij afgeschrikt door enige hindernis die zijn verwanten of medeburgers wellicht geneigd zijn op zijn weg te plaatsen, of geve hij aandacht aan de afkeuringen van zijn beoordelaars of vijanden." De geschriften van de Centrale Personen en van onze Behoeder staan vol adviezen en vermaningen betreffende de onvervangbare rol van het individu in de vooruitgang van de Zaak. Het is dus onvermijdelijk dat wij ons genoopt voelen, juist op dit tijdstip in het leven van de mensheid als geheel, een direct beroep te doen op ieder lid van onze gemeenschap om de dringende situatie te overdenken die wij, als helpers van de Abhá Schoonheid, allen voor ons zien.
15. Het is onze lotsbestemming, geliefde broeders en zusters, om bewust betrokken te zijn bij een enorm historisch proces dat nog nooit eerder door welk volk dan ook werd ondergaan. Als wereldgemeenschap hebben wij, tot nu toe, een uniek en indrukwekkend succes behaald, doordat wij het gehele spectrum van het menselijk ras vertegenwoordigen - dankzij het onschatbare geven van leven, van moeite en rijkdommen, bereidwillig gedaan door duizenden van onze geestelijke voorzaten. Er bestaat geen ander samenstel van mensen dat zich erop kan voorstaan een geheel te hebben doen ontstaan dat het aantoonbare vermogen heeft alle kinderen Gods in één wereldomvattend stelsel te verenigen. Deze prestatie plaatst ons niet slechts in een positie van onvergelykelijke kracht, maar meer in het bijzonder in een van onontkoombare verantwoording. Heeft daarom niet ieder van ons een goddelijke taak te vervullen, een heilige plicht uit te voeren naar ieder ander die zich de roep van Gods laatste Manifestatie nog niet bewust is? De tijd stopt niet, wacht niet. Met elk uur dat verstrijkt treft een nieuwe kwelling een verwarde mensheid. Durven wij te dralen?

16. Over slechts twee jaar zal het Vierjarenplan afgesloten worden, enkele maanden maar voor het einde van een onvergetelijke eeuw. Wat dus voor ons opdoemt is een tweevoudige afspraak met het lot. Toen de geliefde Meester de ongekende mogelijkheden van de twintigste eeuw prees, verzekerde hij met klem dat de sporen ervan nooit uitgewist zouden worden. Gegrepen door zo'n beeld van de toekomst moet de geest van de waakzame volgeling van de Gezegende Schoonheid zich ongetwijfeld levendig en bezorgd afvragen welke rol hij of zij in deze weinige vervliedende jaren zal spelen, en of hij of zij aan het einde van dit vruchtbare tijdsbestek een indruk achtergelaten zal hebben temidden van die blijvende sporen die de geest van de Meester waarnam. Om verzekerd te zijn van een antwoord dat bevredigend is voor de ziel, is er één ding boven al het andere noodzakelijk: In beweging te komen, nú in beweging te komen, en in beweging te blijven.
17. Onze innige bede aan de Heilige Drempel namens ons allen is dat wij door God geholpen en rijkelijk bevestigd worden in alles wat wij doen om aan de dringende doelstellingen van het Goddelijk Plan tegemoet te komen op een zo door lotsbestemming beladen ogenblik in de geschiedenis der mensheid.

[Getekend: Het Universele Huis van Gerechtigheid]